

Bijlagen

Hoofdstuk 1 Beleidskader

In de keuze van het te voeren ruimtelijk beleid dient een gemeente rekening te houden met het door hogere overheden uitgestippelde beleid. Dit geldt vooral daar waar het bovengemeentelijke belangen betreft, zoals bijvoorbeeld bijzondere natuurlijke of landschappelijke waarden. In deze bijlage wordt daarom ingegaan op het ruimtelijk relevante Europees, Rijks-, provinciaal en regionaal beleid met betrekking tot het plangebied. Ook wordt ingegaan op reeds vaststaand gemeentelijk beleid voor het buitengebied.

1.1 Europees beleid

Op Europees niveau is de Kaderrichtlijn Water van belang, die sinds 2000 van kracht is. Deze Europese richtlijn streeft naar duurzame en robuuste watersystemen en is gericht op zowel oppervlaktewater als grondwater.

Internationale afspraken over natuurbescherming dateren al van begin zeventiger jaren van de vorige eeuw. Behoud van biodiversiteit, de veelheid aan levensvormen, is essentieel en in vele mondiale en Europese verdragen onderkend en door Nederland onderschreven. De Vogel- en Habitatrichtlijn vormen daar enkele van. De Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden worden in Nederland gecombineerd als Natura 2000-gebieden aangewezen. De al eerder aangewezen Vogelrichtlijngebieden worden daarbij opnieuw aangewezen.

Natura 2000 en de Kaderrichtlijn water (KRW) zijn nauw met elkaar verbonden. Alle Natura 2000-gebieden liggen in een stroomgebied van de Kaderrichtlijn Water. De KRW ziet erop toe dat de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater in Europa in 2015 op orde is.

1.1.1 Kaderrichtlijn Water

Belangrijk instrumenten zijn de 'KRW-stroomgebiedsbeheerplannen'. Hierin staan afspraken over de te behalen kwantitatieve en kwalitatieve waterdoelen en de weg daar naartoe.

De KRW gaat uit van standstill: de ecologische en chemische toestand van het grond- en oppervlaktewater mag vanaf 2000 niet verslechteren. Andere belangrijke uitgangspunten uit de KRW zijn een brongerichte aanpak en "de vervuiler betaalt".

In de periode tot 2009 worden de ecologische doelen voor waterlichamen opgesteld en vastgesteld. De doelen moeten in 2015 gerealiseerd zijn. Doelen mogen onder bepaalde voorwaarden ook later gehaald worden of worden verlaagd. Voor beschermde gebieden (o.a. zwembuizen, Vogel- en habitatrichtlijngebieden) kan echter niet van de deadline van 2015 afgeweken worden. Hoewel de uiteindelijke chemische normen en ecologische doelstellingen nu nog niet bekend zijn, is de verwachting dat aanscherping van huidige maatregelen genomen door gemeente en andere partijen nodig zal zijn

("tandje erbij").

1.1.2 Vogel- en Habitatrichtlijngebied

Dit betreft de Natura 2000 gebieden; zie hiervoor ook Natuurbeschermingswet 1998 onder Rijksbeleid. De aanwijzing van Natura 2000-gebieden is in 2007 begonnen. Binnen plangrenzen van het bestemmingsplan buitengebied Boxtel ligt een deel van Natura 2000 gebied Kampina en Oisterwijkse Vennen.

De Europese Habitatrichtlijn voorziet in een afwegingskader voor de beoordeling van plannen en projecten in of nabij een richtlijngebied.

Voor alle plannen, projecten en handelingen die ingrijpen op de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura 2000-gebied moeten gemeenten een voortoets uitvoeren, eventueel gevolgd door een passende beoordeling.

Met deze Habitattoets moet duidelijk worden gemaakt dat uitvoering van het besluit niet strijdig zal zijn met de instandhoudingsdoelen van Natura 2000-gebieden, oftewel inschatten of ten gevolge van het plan zelf dan wel de uitvoering van het plan, de verbodsbepalingen Natura 2000-gebieden zullen worden overtreden. Als dit het geval is, moet zij aannemelijk maken dat daarvoor een vergunning Natuurbeschermingswet zou kunnen worden verkregen.

1.2 Rijksbeleid

Ruimtelijk relevante beleidsnota's voor het landelijk gebied op rijksniveau zijn: de nieuwe Wet ruimtelijke ordening, de Nota Ruimte, de Agenda Vitaal Platteland, de Reconstructiewet concentratiegebieden, de Nota Belvédère, het verdrag van Valetta, de Natuurbeschermingswet en het Waterbeheer 21e eeuw.

1.2.1 Wet ruimtelijke ordening (2008)

Per 1 juli 2008 is de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) in werking getreden. Bestemmingsplannen die na 1 juli 2008 ter visie worden gelegd moeten voldoen aan de eisen uit deze nieuwe wet. Dat geldt dus ook voor dit bestemmingsplan buitengebied Boxtel. De wet heeft een aantal gevolgen voor de inhoud en procedure van (nieuwe) bestemmingsplannen, de belangrijkste:

- De procedure is korter dan voorheen omdat de goedkeuringsprocedure bij Gedeputeerde Staten (GS) is vervallen.
- Voorschriften heten voortaan 'regels';
- De (binnenplanse) vrijstellingsmogelijkheid is gewijzigd in een ontheffingsmogelijkheid;
- Een aantal algemene bepalingen zijn verdwenen, doordat deze nu in de wet zelf geregeld worden (bijvoorbeeld de gebruiksbepaling);
- Vanaf 1 januari 2010 moeten nieuwe bestemmingsplannen digitaal gemaakt en raadpleegbaar zijn en moeten bestemmingsplannen voldoen aan de vormvereisten c.q. de DURP-standaarden waaronder het SVBP 2008.

1.2.2 Nota Ruimte

Het ruimtelijke rijksbeleid is vastgelegd in de Nota Ruimte (2006). Dit beleid zet in op vier hoofddoelen:

- versterking van de internationale concurrentiepositie van Nederland;
- bevordering van krachtige steden en een vitaal platteland;
- borging en ontwikkeling van belangrijke (inter)nationale ruimtelijke waarden en;
- borging van de veiligheid (onder meer tegen het water).

De Nota Ruimte stelt ruimte voor ontwikkeling centraal en gaat uit van het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet'. De nota ondersteunt gebiedsgerichte, integrale ontwikkeling waarin alle betrokkenen anticeren. Het accent verschuift van toelatingsplanologie naar ontwikkelingsplanologie.

Ruimte voor ontwikkeling betekent ook dat het Rijk voor ruimtelijke waarden van nationaal belang waarborgen creëert om die te kunnen behouden en ontwikkelen.

Twee begrippen staan centraal in de Nota Ruimte: basiskwaliteit en nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur (RHS). De RHS bestaat uit de belangrijkste gebieden in Nederland op het terrein van economie, infrastructuur en verstedelijking, water, natuur en landschap. De verantwoordelijkheid voor het beleid voor deze gebieden ligt (mede) bij het rijk. Voor de gebieden die geen deel uitmaken van de RHS is het beleid gericht op het waarborgen van de basiskwaliteit. De verantwoordelijkheid voor deze basiskwaliteit ligt bij de provincies. Het rijk geeft aan het begrip basiskwaliteit slechts op een beperkt aantal punten invulling: bundeling van stedelijke activiteiten, waarborgen van de milieukwaliteit en investeren in de kwaliteit van het landschap.

Het buitengebied van Boxtel behoort tot de RHS voor zover het gaat om de gebieden die behoren tot de ecologische hoofdstructuur (o.a. de Kampina, Venrode, De Geelders en De scheeken). De ecologische hoofdstructuur in Noord-Brabant sluit aan op de ecologische hoofdstructuur (EHS) in de rest van Nederland. Samen is dit weer een onderdeel van het Europese net van natuurgebieden.

Binnen de EHS geldt een 'nee, tenzij' benadering: nieuwe activiteiten mogen niet plaatsvinden tenzij ze geen significant negatieve effecten op de aanwezige natuurwaarden hebben. De EHS dient door de betrokken provincies (netto) begrensd te worden.

De Nota Ruimte wordt in 2011 vervangen door de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte.

De rijksstructuurvisie Infrastructuur en Ruimte zal een actualisatie van het beleid op het terrein van mobiliteits- en ruimtelijke ordeningsbeleid bevatten.

De structuurvisie definieert de beleidsverantwoordelijkheid van het rijk inzake de ruimtelijke ordening en mobiliteit. Deze verantwoordelijkheid zal betrekking hebben op basismnormen op het gebied van milieu, leefomgeving, (water)veiligheid en het beschermen van unieke ruimtelijke waarden; (inter)nationale hoofdnetten en ruimtelijke voorwaarden voor versterking van de economische structuur.

1.2.3 Realisatieparagraaf

In de realisatieparagraaf benoemt het kabinet ruim 30 nationale ruimtelijke belangen en de instrumenten om die uit te voeren. Daarvan komt een aantal in de algemene maatregel van bestuur, de AMvB Ruimte.

De realisatieparagraaf krijgt de status van structuurvisie. Hij wordt toegevoegd aan de Nota Ruimte en overige planologische kernbeslissingen (PKB's).

Er zijn 34 nationale ruimtelijke belangen onderscheiden op basis van de Nota Ruimte. De nationale belangen zijn zaken waarvoor de rijksoverheid verantwoordelijkheid neemt en geven aan waar het rijk voor staat. De nationale belangen omvatten globaal genomen:

- nationale planologische principes zoals gebundelde verstedelijking en versterking van de kwaliteiten van het landschap;
- de ontwikkeling van de Randstad, de mainports en een aantal grote bouwlocaties;
- de bescherming en ontwikkeling van een aantal groene en blauwe gebiedscategoriën;
- ruimtelijke garanties voor de nationale grondstoffen- en energieproductie.

Van de 34 nationale ruimtelijke belangen komt een aantal in de algemene maatregel van bestuur, de AMvB Ruimte. De AMvB bevat alleen die nationale ruimtelijke belangen die via het stellen van regels aan de inhoud of toelichting van bestemmingsplannen (of daarmee vergelijkbare besluiten) beschermd kunnen worden. Onderwerpen die daarin aan de orde komen en die tevens relevant zijn voor het plangebied:

- de bundeling van verstedelijking en economische activiteiten;
- het regionaal watersysteem;
- de ecologische hoofdstructuur;
- de nationale landschappen;
- kaders uit het Tweede Structuurschema Militaire Terreinen.

1.2.4 Nationaal Landschap Het Groene Woud

In de Nota Ruimte is het Groene Woud aangewezen als Nationaal Landschap. Nationale Landschappen zijn gebieden met internationale zeldzame of unieke en nationaal kenmerkende landschapskwaliteiten, en in samenhang daarmee bijzondere natuurlijke en recreatieve kwaliteiten. Landschappelijke, cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten van Nationale Landschappen moeten behouden blijven, duurzaam beheerd en waar mogelijk versterkt worden. In samenhang hiermee zal de toeristisch recreatieve betekenis moeten toenemen. Uitgangspunt is 'behoud door ontwikkeling': mits de kernkwaliteiten worden behouden of versterkt (ja, mits principe) zijn binnen Nationale Landschappen ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk. Er is ruimte voor ten hoogste de natuurlijke bevolkingsgroei (migratiesaldo nul) en voor regionale en lokale bedrijvigheid. Grootschalige verstedelijking, nieuwe grootschalige glastuinbouwlocaties en infrastructurele projecten zijn niet toegestaan binnen een nationaal landschap. Indien dergelijke ingrepen vanwege een groot openbaar belang onvermijdelijk zijn dient mitigatie en compensatie plaats te vinden. Provincies zijn verantwoordelijk voor de uitwerking van het beleid voor nationale landschappen.

De kernkwaliteiten van Het Groene Woud zijn het groene karakter; de kleinschalige

openheid; en het samenhangend complex van beken, essen, kampen, bossen en heides. Dit kampen- en essenlandschap wordt gekenmerkt door een bijzondere kleinschalige openheid en een groen karakter. Het bestaat uit een complex van grote natuurgebieden, met bossen, heides en stuifzanden, en kleinschalige, agrarische gebieden waarin populieren de wegen en perceelsscheidingen accentueren. Al deze door de Nota Ruimte genoemde kernkwaliteiten komen in Boxtel voor en worden via beleid uit dit bestemmingsplan verstrekt.

1.2.5 Agenda Vitaal Platteland

De Agenda Vitaal Platteland (AVP) is een integrale rijksvisie op het platteland. De nota is tegelijkertijd met de Nota Ruimte aan de Tweede Kamer aangeboden. Daar waar de Nota Ruimte het ruimtelijk beleid beschrijft, gaat de AVP uit van een integraal perspectief en gaat het in op de economische, ecologische en sociaal-culturele aspecten van het platteland.

Aan de hand van de thema's verbreding van de landbouw, leefbaarheid, natuur en landschap en milieukwaliteit wordt de rijksvisie geformuleerd. In het algemeen wil het kabinet het beleid voor het landelijk gebied sturen op hoofdlijnen en niet meer regelen dan noodzakelijk is. Het rijk voert alleen specifiek beleid op bepaalde terreinen zoals de Ecologische Hoofdstructuur en de twintig nationale landschappen. Integratie en uitvoering van het beleid dienen op gebiedsniveau plaats te vinden. De overheid wil ruimte scheppen voor investeringen in groen en groene diensten door vermindering van regelgeving.

Ten aanzien van natuur en landschap wil het kabinet de mogelijkheden verruimen om het platteland te beleven. Hiertoe dient de toegankelijkheid en bereikbaarheid voor recreatie en toerisme in het agrarisch cultuurlandschap te worden verbeterd.

Ontwikkelingen in het landelijk gebied dienen zodanig te worden begeleid dat kwaliteit ontstaat, gebaseerd op een goed evenwicht tussen ecologische, economische en esthetische aspecten van het landschap. Het blijft de taak van de rijksoverheid om de Ecologische Hoofdstructuur te versterken.

1.2.6 Reconstructiewet concentratiegebieden

De Reconstructiewet concentratiegebieden is van toepassing op de zogenaamde concentratiegebieden: de zandgebieden in Oost- en Zuid-Nederland. In deze concentratiegebieden is sprake van een gestapelde problematiek. De reconstructiewet moet een impuls geven aan de kwaliteit van het landelijk gebied in de concentratiegebieden.

Voor de verschillende reconstructiegebieden zijn reconstructieplannen opgesteld. In de verschillende reconstructieplannen worden gebieden aangewezen waar de functies wonen en natuur het primaat krijgen (extensiveringsgebieden), gebieden primair bestemd voor de ontwikkeling van de intensieve veehouderij (landbouwontwikkelingsgebieden) en gebieden waar verschillende functies (wonen, landbouw, natuur, water, recreatie) samengaan (verwevingsgebieden).

De reconstructieplannen bevatten maatregelen die vestiging en uitbreiding van intensieve veehouderijen in extensiveringsgebieden voorkomen en tegelijkertijd hervestiging en uitbreiding van deze bedrijven in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden mogelijk maken. De Gemeente Boxtel ligt in het

reconstructiegebied De Meijerij. Voor dit gebied is in 2005 het reconstructieplan vastgesteld. Op dit plan wordt bij de beschrijving van het regionaal beleid nader ingegaan.

1.2.7 Nota Belvédère

In deze nota is het beleid van de Rijksoverheid geformuleerd over de relatie tussen cultuurhistorie en ruimtelijke inrichting. De nota geeft een visie op de wijze waarop met de cultuurhistorische kwaliteiten van het fysieke leefmilieu in de toekomstige ruimtelijke inrichting van Nederland kan worden omgegaan, en geeft aan welke maatregelen daartoe moeten worden getroffen. Op basis van archeologische, historisch-(steden)bouwkundige en historisch-geografische kenmerken is een kanskaart voor de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland vervaardigd. Hierbij zijn 70 Belvédèregebieden en 105 -steden geselecteerd, waarbij zeldzaamheid, gaafheid en representativiteit selectiecriteria waren.

Deze Belvédèrekaart heeft geen wettelijke status, maar vormt wel het startpunt voor een beleidsmatige aanpak. Binnen de Gemeente Boxtel is het Dommeldal aangewezen als Belvédère-gebied.

De subsidieregeling Belvédère is een belangrijk instrument om het Belvédèrebeleid te stimuleren, zodat cultuurhistorie in de toekomst mede richting geeft aan ruimtelijke ontwikkelingen in Nederland. De subsidieregeling geldt voor projecten waarbij cultuurhistorische waarden worden gebruikt om de kwaliteit van de ruimtelijke inrichting van Nederland te vergroten. Tegelijk moet deze inzet ertoe leiden dat de cultuurhistorische waarden worden versterkt of behouden. In aanvulling op het algemeen ruimtelijk beleid worden provincies en gemeenten gevraagd om voor de Belvédèregebieden in het kader van streek- en bestemmingsplan een actief cultuurhistorisch ruimtelijk beleid te formuleren.

Dit beleid dient gericht te zijn op het herkenbaar houden en zo nodig versterken van de ruimtelijke en historische samenhang en de daarvoor bepalende cultuurhistorische kwaliteiten.

1.2.8 Verdrag van Valetta

Het verdrag van Valetta regelt de omgang met het Europees archeologisch erfgoed. Nederland ondertekende dit verdrag van de Raad van Europa in 1992. Uitgangspunt van het verdrag is het archeologisch erfgoed zoveel mogelijk ter plekke (in situ) te bewaren en beheermaatregelen te nemen om dit te bewerkstelligen. Daar waar behoud in situ niet mogelijk is, betalen de bodemverstoorders het archeologisch onderzoek en opgravingen. Het Verdrag van Valetta heeft nog geen vertaling gekregen in de Nederlandse wet. Inmiddels wordt er al wel gewerkt 'in de geest van Malta'.

In de Monumentenwet zal worden vastgelegd dat provincies de bevoegdheid hebben om archeologisch waardevolle gebieden aan te wijzen. Deze aanwijzing is verplicht en dient te geschieden op basis van bekende archeologische waarden en reële verwachtingen, zoals vastgelegd op de waardekaarten AMK (Archeologische Monumentenkaart) en IKAW (Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden).

In het plangebied komt een groot aantal bekende archeologische monumenten en/of terreinen van archeologische waarden voor. Deze zijn onder andere op de

Archeologische MonumentenKaart aangegeven. De IKAW (Indicatieve Kaart Archeologische Waarden) geeft een overzicht van de zogenaamde verwachtingskansen voor archeologische vondsten. Op basis van bekende vondsten, geologische patronen en dergelijke kan een inschatting gemaakt worden van de kans op archeologische vondsten. De verwachtingswaarde varieert van laag via middelhoog tot hoog. De gebieden met een middelhoge of hoge archeologische verwachtingswaarde zijn in het bestemmingsplan opgenomen.

1.2.9 Natuurbeschermingswet 1998

Vanaf oktober 2005 vindt de gebiedsbescherming in Nederland plaats via de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998. De natuurbeschermingswet kent de volgende beschermde gebieden:

- De Natura 2000-gebieden (Vogel- en Habitatrichtlijngebieden);
- Beschermde natuurmonumenten (voorheen (staats)natuurmonumenten);
- De Ecologische Hoofdstructuur.

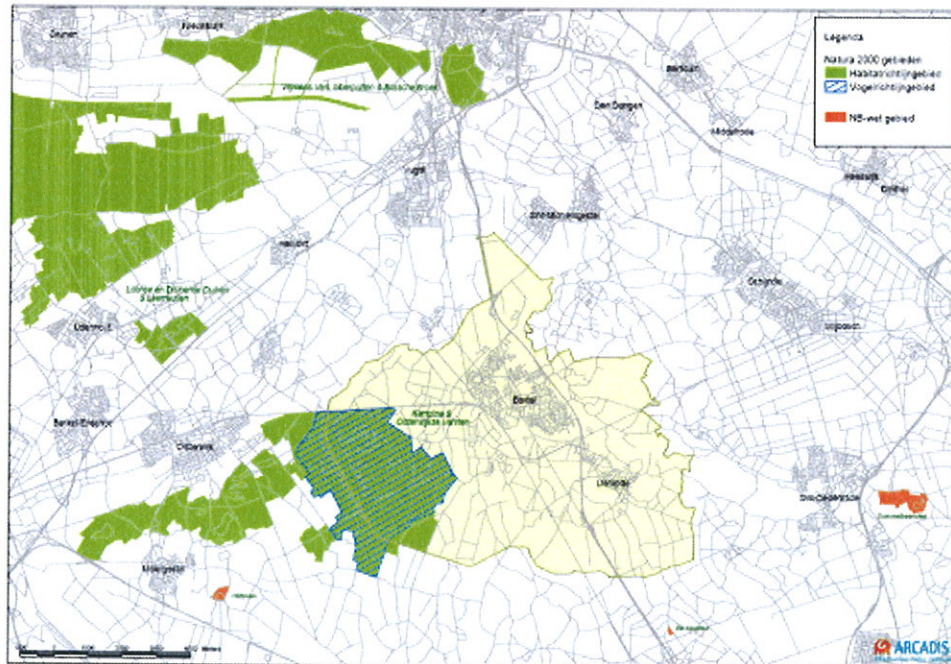
1.2.9.1 Natura 2000-gebieden

Voor beschermde Natura 2000-gebieden geldt dat er voor projecten en handelingen geen verslechtering van de kwaliteit van de habitats of een verstorend effect op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen mag optreden. Binnen de Natura 2000-gebieden zijn de Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebied te onderscheiden.

De Vogelrichtlijn (vastgesteld in 1979) is een regeling van de Europese Unie (EU) die tot doel heeft alle in het wild levende vogelsoorten op het grondgebied van de EU te beschermen. De lidstaten van de EU zijn verplicht voor alle vogelsoorten die in hun land leven leefgebieden van voldoende grootte en kwaliteit te beschermen. Gebieden waar zeldzame vogelsoorten leven of waar zeldzame trekvogels gebruik van maken moeten extra beschermd worden. Deze gebieden moeten door de lidstaten aangewezen worden als speciale beschermingszones.

In bijlage I van de Vogelrichtlijn staan de soorten vermeld waarvoor de lidstaten speciale beschermingszones moeten aanwijzen. Binnen de gemeentegrenzen van Boxtel ligt de Kampina dat is aangewezen als speciale beschermingszones (sbz) in het kader van de Vogelrichtlijn (zie afbeelding 5). Voor de Kampina is de Taigarietgans de kwalificerende soort.

De Habitatrichtlijn is in 1992 door de Europese Unie vastgesteld. Deze richtlijn beoogt de biologische diversiteit te waarborgen, door het instandhouden van de natuurlijke en halfnatuurlijke leefgebieden en de wilde flora en fauna. De Habitatrichtlijn is zowel gericht op de bescherming van soorten als natuurlijke habitats. De Habitatrichtlijn omvat een lijst van soorten (bijlage II van de Habitatrichtlijn) en natuurtypen (habitattypen, bijlage I) die internationaal bescherming behoeven. Nederland heeft voor 35 soorten en 51 habitattypen een internationale verantwoordelijkheid. Elke lidstaat is verplicht voor de in de lijst voorkomende habitattypen en soorten speciale beschermingszones aan te wijzen.

Binnen het grondgebied van de Gemeente Boxtel ligt de speciale beschermingszone "Kampina en Oisterwijkse Bossen".

Dit is het belangrijkste gebied voor de drijvende waterweegbree alsmede voor de habitattypen:

- Mineraalarme oligotrofe wateren van de Atlantische zandvlakten met oeverkruidvegetatie.
- Oligotrofe tot mesotrofe stilstaande wateren met vegetatie behorend tot de Oeverkruid-orde en/of Dwergbiezen-klasse.
- Dystrofe natuurlijke poelen en meren.
- Noord-Atlantische vochtige heide met Dophei.

Verder is de speciale beschermingszone "Kampina en Oisterwijkse Bossen" aangemeld voor de soorten Kleine modderkruiper en de Kamsalamander alsmede voor de habitattypen:

- Psammofiele heide met Struikhei en Stekelbrem.
- Grasland met Pijpestrootje op kalkhoudende, venige of lemige kleibodem.
- Kalkhoudende moerassen met Galigaan en soorten van het Knopbies-verbond.
- Alluviale bossen met Zwarte els en Es.

In juli 2003 heeft de Europese Commissie ingestemd met de aanmelding van de Nederlandse bijdrage (141 gebieden). In december 2004 heeft de Europese Commissie de communautaire lijst vastgesteld. Momenteel wordt gewerkt aan de voorbereiding van de aanwijzingsbesluiten (de minister van LNV moet de gebieden nog definitief aanwijzen), het formuleren van de instandhoudingsdoelen en de kaders voor beheersplannen. Aangewezen Vogel- en Habitatrichtlijngebieden worden juridisch beschermd.

In het 'Natura 2000 Doelendocument' staat aangegeven welke gebieden de status

'sense of urgency' hebben. In deze gebieden moeten de watercondities zo snel mogelijk op orde gebracht worden. Voor Natura 2000 gebied Kampina en Oisterwijkse Vennen is dit niet aan de orde.

Het beschermingsregime is gebaseerd op artikel 6 van de Habitatrichtlijn. In het kort betekent dit dat continuering en intensivering van het huidige gebruik en nieuwe activiteiten beoordeeld moeten worden op schadelijke gevolgen, met inbegrip van de zogeheten externe werking.

Bij de Flora- en faunawet wordt een ontheffing verleend:

- Bij algemene soorten zolang de gunstige staat van instandhouding van de soort niet in het geding is;
- Bij vogelsoorten, de soorten van Bijlage IV van de Habitatrichtlijn en Bijlage 1 van het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten wordt alleen een ontheffing verleend als de gunstige staat van instandhouding niet in gevaar is en er geen alternatieve oplossingen zijn.

1.2.9.2 Beschermde natuurmonumenten

Beschermde natuurmonumenten hebben als doel om gebieden met een natuurwetenschappelijke of landschappelijke betekenis te vrijwaren tegen ingrepen. Het kan gaan om gebieden met zeldzame plant- en/of diersoorten, maar ook om gebieden die door hun ontstaansgeschiedenis, bodembouw of landschappelijke schoonheid waardevol zijn. Door de Minister van LNV zijn er in of in de buurt van het plangebied geen beschermde natuurmonumenten aangewezen.

1.2.9.3 Ecologische Hoofdstructuur

Grote delen van het plangebied zijn onderdeel van de Ecologische Hoofdstructuur.

Uitgangspunt van de Ecologische Hoofdstructuur is duurzame instandhouding, herstel en ontwikkeling van een zo groot mogelijke verscheidenheid van de in het wild levende dieren en plantensoorten als wel elementen van ecosystemen. De Ecologische Hoofdstructuur bestaat uit een groot aantal natuurgebieden. Om deze natuurgebieden te verbinden tot een samenhangend geheel worden er ook nieuwe natuurgebieden en (robuuste) verbindingzones ontwikkeld.

In de EHS liggen de twintig Nationale Parken die Nederland kent. Ze hebben gezamenlijk een oppervlakte van 123 duizend hectare. Ongeveer 45 procent van alle hectares EHS op het land is ook Natura 2000-gebied.

De EHS bestaat uit:

- bestaande natuurgebieden, reservaten, natuurontwikkelingsgebieden en zogenaamde robuuste verbindingen;
- landbouwgebieden met mogelijkheden voor agrarisch natuurbeheer (beheergebieden);
- grote wateren (zoals de kustzone van de Noordzee, het IJsselmeer en de Waddenzee).

De EHS is een plan in uitvoering en moet in 2018 gerealiseerd zijn.

1.2.10 Waterbeheer 21e eeuw (WB21)

Om voldoende aandacht voor de waterkwantiteit, maar ook de waterkwaliteit in ruimtelijke plannen te garanderen is de watertoets in het leven geroepen. Doel van de watertoets is het eerder en explicieter in het planproces betrekken van water. Hiertoe hebben rijk, provincies, gemeenten en waterschappen een Bestuurlijke notitie Waterbeleid in de 21e eeuw en een Handreiking watertoets ondertekend. In het kort betekent dit dat ten behoeve van de waterkwantiteit het principe: vasthouden, bergen en afvoeren dient te worden gehanteerd, en voor de waterkwaliteit: scheiden, schoon houden en schoon maken.

1.2.11 Waterwet

Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. De nieuwe Waterwet schept een kader voor de noodzakelijke modernisering van het Nederlandse waterbeheer voor de komende decennia. De wet heeft acht oude waterwetten samengevoegd. De Waterwet sluit goed aan op de Wet ruimtelijke ordening (Wro), waardoor de relatie met het ruimtelijke omgevingsbeleid wordt versterkt. Met de invoering van de wet wordt het uitvoeren van de Europese Waterrichtlijnen eenvoudiger. Dat geldt onder meer voor de Kaderrichtlijn Water die uitgaat van internationale stroomgebieden en watersystemen. Voor bepaalde onderwerpen geldt dat deze nader moeten worden uitgewerkt in onderliggende regelgeving: Het Waterbesluit (een Amvb), de Waterregeling (een ministeriële regeling) of in verordeningen van waterschappen en provincies. De Waterwet vormt de basis voor normen die aan watersystemen kunnen worden gesteld. Voor primaire waterkeringen blijken de normen uit de wet zelf, andere normen voor rijkswateren worden opgenomen in het Waterbesluit of de Waterregeling. Voor de regionale wateren zullen de verordeningen en plannen van de provincies normen bevatten.

Door de invoering van de Waterwet bestaat er slechts één watervergunning. In de Waterwet worden echter zoveel mogelijk handelingen met algemene regels geregeld, waarbij er geen vergunning meer hoeft te worden aangevraagd.

De Waterwet biedt verschillende bestuurlijk-juridische instrumenten voor het uitvoeren van waterbeleid, zoals de legger, projectplan en de integrale watervergunning. Indien van toepassing wordt hier in de waterparagraaf nader op ingegaan.

1.2.12 Nationaal Waterplan

Op 22 december 2009 is het Nationaal Waterplan vastgesteld. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welke beleid het Rijk in de periode 2009-2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstromingen, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water. Ook worden de maatregelen genoemd die hiervoor worden genomen. Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet.

1.3 Provinciaal en regionaal beleid

De nieuwe Structuurvisie Ruimtelijke Ordening en de Verordening ruimte 2011 Noord-Brabant maken allerlei oude nota's, plannen en brieven overbodig. Daarmee is Brabant een forse stapel provinciale regels armer.

De volgende provinciale regelgeving is ingetrokken:

- a. Uitwerkingsplan landelijke regio Boxtel e.o
- b. beleidsbrief Rood-met-groenkoppeling (2005)
- c. beleidsnota Ecologische bouwstenen (2006)
- d. beleidsregel Natuurcompensatie (2005)
- e. beleidsnotitie Rood voor groen; nieuwe landgoederen in Brabant (2004)
- f. beleidsbrief Bevolkings- en woningbehoefteprognose Noord-Brabant -actualisering 2005
- g. beleidsbrief Handleiding ruimtelijke plannen, bedrijventerreinen, kantoren, detailhandel en voorzieningen (2004)
- h. beleidsnota Buitengebied in Ontwikkeling (2004)
- i. beleidsnota Glastuinbouw (2006)
- j. beleidsnota Teeltondersteunende voorzieningen (2007)
- k. beleidsnota Verbrede inzet van de aanpak Ruimte voor ruimte (2006)

1.3.1 Structuurvisie Ruimtelijke Ordening Noord-Brabant

De provincie Noord-Brabant heeft in oktober 2010 de Structuurvisie Ruimtelijke ordening (SVRO) vastgesteld, waarin het nieuwe beleid tot 2025 (met een doorkijk naar 2040) wordt beschreven. Het strategische beleid voor de fysieke omgeving in Noord-Brabant was hiervoor beschreven in de Interim Structuurvisie Noord-Brabant (ISV). De ISV bevat in hoofdzaak bestaand ruimtelijk beleid, zoals is opgenomen in 'Brabant in Balans, Streekplan Noord-Brabant 2002'. Met het opstellen van de ISV heeft de provincie zich voorbereid op de inwerkingtreding van de Wro. De Structuurvisie Ruimtelijke Ontwikkeling heeft per 1 januari 2011 de Interim Structuurvisie Noord-Brabant vervangen. Het betreft geen brede herziening van het provinciale beleid, maar een herziening voor slechts een beperkt aantal thema's. De structuurvisie is zelfbindend en geeft voor de opgenomen beleidsonderdelen het provinciale belang aan.

Deel A van de structuurvisie bevat de hoofdlijnen van het beleid. Hierin heeft de provincie Noord-Brabant haar belangen gedefinieerd en ruimtelijke keuzes gemaakt. Deze belangen en keuzes zijn gebaseerd op trends en ontwikkelingen. Ook beschrijft de provincie hoe zij haar doelen wil bereiken: 'Samenwerken aan kwaliteit'. De provincie realiseert haar doelen op vier manieren:

- Regionaal samenwerken;
- Ontwikkelen;
- Beschermen;
- Stimuleren.

In deel B beschrijft de provincie vier ruimtelijke structuren: de groenblauwe structuur, het landelijk gebied, de stedelijke structuur en infrastructuur. Voor iedere structuur zijn ambities en beleid geformuleerd. In de 'uitwerking gebiedspaspoorten' In de 'Uitwerking Gebiedspaspoorten' is beschreven welke landschapskenmerken op regionaal niveau van belang zijn en hoe deze versterkt kunnen worden. Daarnaast zijn er 'deelstructuurvisies' opgesteld voor specifieke onderwerpen.

Het buitengebied van Boxtel is op de structuurkaart van de structuurvisie onderverdeeld in een groenblauwe structuur (kerngebied groenblauw, groenblauwe mantel, waterbergingsgebied) en landelijk gebied (gemengd landelijk gebied). In de

structuurvisie zijn de zoekgebieden verstedelijking opgenomen. Zie navolgende afbeelding voor een uitsnede van de structuurkaart van de Structuurvisie.

Legenda

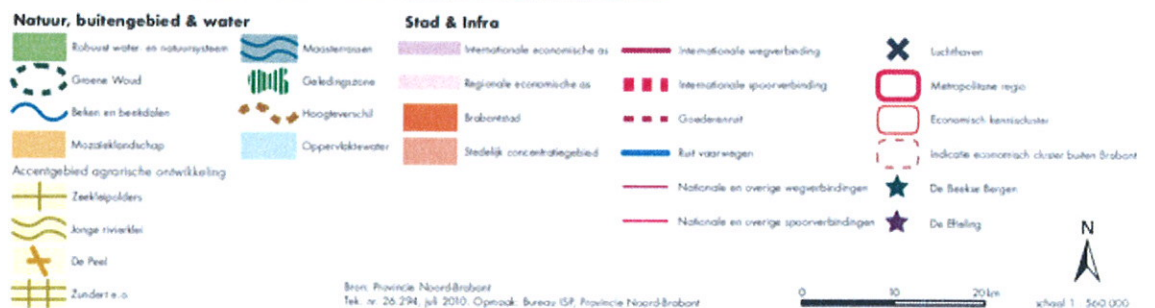
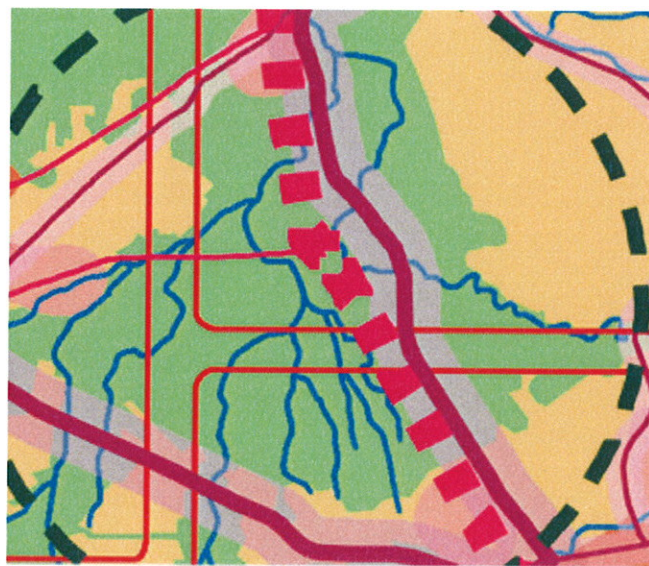
Groenblauwe structuur	Kerngebied groenblauw	
	Groenblauwe mantel	
Landelijk gebied	Waterbergingsgebied	
	Gemengd landelijk gebied	
	Accentgebied agrarische ontwikkeling	
Stedelijke structuur	Stedelijk concentratiegebied	
	Hoogstedelijke zone	
	Stedelijk knooppunt	
	Goederenknooppunt	
	Zoekgebied verstedelijking	
	Kernen in het landelijk gebied	
	bestaand	

Een deel van het buitengebied van de gemeente Boxtel is gelegen binnen een economisch kenniscluster. Het kenniscluster in Noord-Brabant is een onderdeel van grensoverschrijdende netwerken en economiën. In de gemeente Boxtel en omgeving zijn twee kennisclusters van belang. Het gaat hier om Kenniscluster noordoost (life sciences & medische technologie, food & nutrition en high tech) en Kenniscluster zuidoost (Brainport met high tech & medische technologie en food & nutrition). Door een vestigingsklimaat te bieden dat de uitwisseling van kennis tussen bedrijven, overheden en onderwijsinstellingen stimuleert wil de provincie de positie van kennisclusters versterken. Dit zorgt voor een sterkere positie in (inter)nationaal verband. Voor de versterking van de kennisclusters is van belang om werklocaties te ontwikkelen die wat betreft soort bedrijven, ruimtelijke kwaliteit en uitstraling passen bij het kenniscluster.

Op de Visiekaart is te zien dat het buitengebied van Boxtel wordt doorkruist door een

internationale spoorwegverbinding en dat de A2 (E25) en omgeving wordt aangemerkt als een internationale economische as. De provincie Noord-Brabant ziet de ontwikkeling van een goed functioneren infrastructuurnetwerk als een belangrijke voorwaarde voor de ontwikkeling van Noord-Brabant en in het bijzonder het stedelijk netwerk BrabantStad. Het is van strategische belang dat de economische clusters goed met de omgeving en elkaar worden verbonden. Daarvoor zijn de internationale assen (waaronder de A2) van groot belang. De bereikbaarheid van luchthaven Eindhoven over land dient verbeterd te worden.

De gehele gemeente Boxtel is gelegen binnen Nationaal Landschap Het Groene Woud. De ontwikkeling van het Groene Woud draagt bij aan aan de versterking van het vestigingsklimaat van Brabant. De economische dragers in het gebied zijn er op gericht de natuur- en landschapswaarden en de recreatieve aantrekkelijkheid van het gebied te verhogen. In het agrarische landschap rondom de natuurkern is een ontwikkeling in gang gezet naar een groene, duurzame en gemengde plattelandseconomie.

Landelijk gebied

Voor wat betreft het landelijke gebied kent de nieuwe structuurvisie een aantal wijzigingen die samenhangen met de zonering van natuur, landschap en landbouw in het landelijke gebied. De SVRO kent een kleiner aantal gebiedsaanduidingen dan de ISV. Gebiedsaanduidingen in de ISV zijn (deels) samengevoegd in gebiedsaanduidingen in de SVRO, wat als consequentie heeft dat het gedetailleerde beleid uit de ISV wordt losgelaten. In de SVRO wordt daarbij in het gehele landelijk gebied, buiten de ecologische hoofdstructuur, uitgegaan van een ja-mits benadering

terwijl in de ISV een sterk onderscheid wordt gemaakt tussen gebieden met waarden, waarvoor het 'nee-tenzij' principe geldt, en gebieden zonder waarden waar ontwikkelingen mogelijk zijn (ja-principe).

1.3.2 Verordening ruimte 2011 Noord-Brabant

De Verordening ruimte 2011 Noord-Brabant is op 1 maart 2011 in werking getreden. De Verordening ruimte 2011 Noord-Brabant is één van de uitvoeringsinstrumenten van de provincie. De onderwerpen die in de Verordening ruimte 2011 Noord-Brabant aan bod komen, komen voort uit de provinciale structuurvisie. Het gaat hier om ruimtelijke kwaliteit, stedelijke ontwikkelingen, de natuurgebieden, agrarische ontwikkelingen en overige ontwikkelingen in het landelijk gebied. De Verordening ruimte 2011 Noord-Brabant draagt bij aan het realiseren van de provinciale ruimtelijke belangen en doelen en bevat hiertoe instructieregels die van belang zijn voor gemeenten bij het opstellen van hun bestemmingsplannen. De Brabantse verordening is tot stand gekomen in twee fasen. Fase 1 gaat over de onderwerpen waarvoor het Rijk uitwerking van de provincie vraagt en de onderwerpen die zijn gebaseerd op eerder vastgesteld beleid. Ook de consequenties van de besluiten van Provinciale Staten over de ontwikkelingsmogelijkheden van intensieve veehouderij zijn in de Verordening fase 1 verwerkt. In fase 2 zijn parallel aan de nieuwe SVRO de overige onderwerpen voor de Verordening ruimte 2011 Noord-Brabant bepaald en uitgewerkt.

Kwaliteitsverbetering landschap

In de Verordening ruimte 2011 Noord-Brabant is de rood-met-groen-koppeling verruimd naar alle ruimtelijke ontwikkelingen in het buitengebied. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen wil de provincie dat de initiatiefnemer zorg draagt voor een kwaliteitsverbetering van het landschap om daarmee het verlies aan omgevingskwaliteit te beperken. Dit uitgangspunt geldt voor ontwikkelingen buiten bestaand stedelijk gebied en de ecologische hoofdstructuur. Concreet betekent dit dat passende functies zich kunnen ontwikkelen als er ook een prestatie voor het landschap tegenover staat. Ontwikkelingen die passen bij de aard, schaal en functie van het landelijk gebied zijn mogelijk. De ontwikkeling van andere (rode) functies is onder voorwaarden mogelijk. De ruimtelijke onderbouwing van een besluit geeft aan welke bijdrage wordt geleverd aan de kwaliteitsverbetering en hoe dit wordt geborgd. In principe dient de kwaliteitsverbetering plaats te vinden op of in de omgeving van de projectlocatie. Indien dat niet mogelijk is is vorming van een gemeentelijk of regionaal landschapsfonds een optie.

Onder een kwaliteitsverbetering van het landschap rekent de provincie alle projecten die zijn gericht op een aantoonbare en uitvoerbare verbetering van structuren of waarden op het vlak van natuur, water, landschap of cultuurhistorie. Ook verbeteringen van de extensieve recreatieve mogelijkheden behoren hiertoe. Bij kwaliteitsverbetering van het landschap kan in het bijzonder worden gedacht aan concrete tegenprestaties gericht op de verbetering van de volgende landschapaspecten: bodem (aardkunde) en water, natuur- en landschapselementen, cultuurhistorische elementen inclusief archeologie, recreatieve toegankelijkheid van het landschap, sloop en ontstening. Investerings in het landschap betreffen nieuw te ontwikkelen structuren en elementen en/of het herstel van bestaande structuren en elementen. Ook kan een koppeling worden gelegd met de realisering van de ecologische hoofdstructuur en ecologische verbindingzones. Bij hergebruik van voormalige agrarische bedrijfslocaties is sloop van overtollige bebouwing uitgangspunt. Daadwerkelijke landschapsverbetering is doel van de regeling en niet storting van een financiële bijdrage. De kwaliteitsverbetering van het landschap moet op het moment van vaststelling van het planologische besluit (bestemmingsplan,

wijzigingsplan of omgevingsvergunning) van de gemeente zijn zeker gesteld.

Op basis van de Verordening ruimte 2011 Noord-Brabant gaat deze landschapsinvesteringsregel gelden voor bestemmingsplannen die voorzien in ruimtelijke ontwikkelingen in het buitengebied waarvan het ontwerp na 31 december 2010 ter inzage is gelegd.

1.3.3 De overeenkomst van Cork

Nadat het revitaliseringsproces van het Brabantse buitengebied in een impasse leek te zijn geraakt hebben de Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie ZLTO, waterschappen, de provincie en de Brabantse Milieufederatie (BMF) via de Overeenkomst van Cork (juli 2003) alsnog een akkoord kunnen sluiten over een aantal hoofdpunten, te weten:

- de ontwikkeling en stimulering van de agrarische sector;
- de realisering van de EHS;
- de ontwikkeling van natuurlijke watersystemen;
- het behoud van de leefbaarheid op het platteland.

Deze hoofdpunten hebben geleid tot een overeenstemming op de volgende punten:

Bouwblok intensieve veehouderij in extensiveringsgebieden

De term "slot op de muur" wordt vervangen door "bouwblok op maat". Het vertrekpunt hierbij is het respecteren van in bestemmingsplannen toegekende bouwrechten waarbij de volgende randvoorwaarden in acht worden genomen:

- Rechten die zijn vastgelegd in bestemmingsplannen die niet zijn gebaseerd op het streekplan van 1992 krijgen een beoordeling volgens het "bouwblok op maat" (zoals gebruikt in het Streekplan van 1992) waarbij alleen aantoonbaar concrete initiatieven een uitbreiding van gebouwen kunnen krijgen van maximaal 15%. In de overige gevallen wordt een strakke lijn om de bebouwing getrokken;
- In zeer bijzondere gebieden, zoals de EHS, zeer dicht op de EHS of in Belvédèregebieden, worden bedrijven actief benaderd om ongewenste uitbreiding te voorkomen. In deze zelfde gebieden zal de invulling van lang niet gebruikte rechten (riskant stilzitten) eveneens worden voorkomen. Argumenten hiervoor zijn onder andere het terugdringen van emissie, depositie en verstening.

Met de vaststelling van de Verordening ruimte 2011 Noord-Brabant wordt de afwaartse beweging versterkt doordat wordt voorkomen dat locaties intensieve veehouderij in extensiveringsgebieden nog kunnen uitbreiden (slot op de muur). Hiermee is 'bouwblok op maat' weer komen te vervallen. Hierdoor is ondernemen op deze locaties minder aantrekkelijker geworden. Het gevolg hiervan kan zijn dat met 'niets doen' de provinciale doelstelling voor het extensiveringsgebied kan worden gehaald. De inzet van de regelingen VIV en 'Beëindiging Intensieve Veehouderij (BIV) is gericht op het sneller bereiken van de doelstelling door het verplaatsen, respectievelijk beëindigen van IV-locaties.

Ammoniak

- De bestaande Wav-kaart (Wet ammoniak en veehouderij) zal gebruikt worden.
- De gebieden worden kritisch nagelopen om te zien of er A-gebieden zijn die in wezen als B-gebied betiteld hadden moeten worden. Dit geldt ook voor B-gebieden die mogelijk als A-gebied beschouwd hadden moeten worden.

- Na vaststelling van een nieuwe Wav-wet zullen de reconstructie- en gebiedsplannen aangepast worden aan de nieuwe wet.

Stank

Voor stank rondom kernen wordt uitgegaan van een door de reconstructie- en gebiedscommissies te bepalen extensiveringsgebied.

Om gewenste ontwikkelingen te realiseren worden oplossingen gezocht in:

- een uitbreiding van de mogelijkheden binnen het VAB-beleid;
- het beiden van maatwerk bij de mogelijkheden tot het bouwen van woningen.

Water

Alle waterthema's worden integraal benaderd. Waterberging en beekherstel zullen worden voortgezet. Voor verdrogingsbestrijding wordt in de eerste uitvoeringsfase (2005-2008) van de reconstructie naar 50% doelbereik van de natte natuurparels gestreefd. Uitwerking vindt plaats in de reconstructie- en gebiedscommissies. Voor waterkwaliteit geldt dat er in elk gebied speerpunten benoemd worden waarbij gestart wordt met pilots om ervaring op te doen met de uitvoering en het flankerend beleid. Het flankerende beleid dient zowel in het reconstructiegebied als in het revitaliseringsgebied gelijk te zijn.

Definities

Voor de begrippen "uitbreiding, hervestiging en nieuwvestiging" zoals genoemd in de Reconstructiewet wordt een ruimtelijke benadering gekozen.

- nieuwvestiging: het stichten van een nieuw bouwblok;
- de term "omschakeling" waarbij het veranderen van een bepaalde activiteit op een bestaand bouwblok wordt vervangen door een andere activiteit, wordt in dit geval niet gezien als nieuwvestiging;
- hervestiging betekent het verplaatsen van een activiteit van het ene bouwblok naar het andere bouwblok;
- in verwevingsgebieden zijn locaties duurzaam tenzij de omgevingskwaliteiten (lagenbenadering, omgeving, etc.) anders uitwijzen ("ja, mits" insteek). Deze afspraak is juridisch verankerd in de notitie "duurzame locaties" van de provincie dat het toetsingskader is voor duurzame locaties;
- In tegenstelling tot wat in de reconstructieplannen was opgenomen is als gevolg van de Verordening ruimte 2011 Noord-Brabant nieuwvestiging van intensieve veehouderijen niet alleen in de extensiverings- en verwevingsgebieden uitgesloten, maar ook in de landbouwwontwikkelingsgebieden geen nieuwvestiging van intensieve veehouderijen meer mogelijk.

1.3.4 Reconstructieplan De Meierij

Op vrijdag 22 april 2005 hebben Provinciale Staten van Noord-Brabant de zeven reconstructieplannen en twee gebiedsplannen vastgesteld. Via het Reconstructieplan voor de Meierij wil de reconstructiecommissie de hoofdfuncties van het gebied landbouw, wonen en recreatie in balans brengen. Op 9 september 2008 is de correctieve herziening van het reconstructieplan Meierij in werking getreden. De reconstructie- en gebiedsplannen blijven met in werking treden van de Structuurvisie en Verordening ruimte 2011 Noord-Brabant van kracht.

Een belangrijk uitgangspunt voor de toekomst is dat een hoogwaardige omgevingskwaliteit niet kan zonder goede sociale en economische vitaliteit en

andersom. De kwaliteit van water, bodem, milieu, natuur en landschap moet onderhouden worden en daarvoor is onder meer een gezonde (agrarische) bedrijvigheid nodig. Anderzijds is de kwaliteit van de omgeving bepalend voor een aantrekkelijke woonomgeving, de leefbaarheid voor de burgers en het vestigingsklimaat van bedrijven.

In het Reconstructieplan worden verschillende deelgebieden onderscheiden. Voor ieder deelgebied wordt een beschrijving van de voorgenomen activiteiten of ontwikkelingen weergegeven. Voor het buitengebied van de Gemeente Boxtel wordt een versterking van de landschappelijke waarden voorgestaan, gekoppeld aan de aanleg van nieuwe routes die langs kleinschalige dag- en verblijfsrecreatie lopen. Voor agrarische bedrijven worden in dit gebied ontwikkelingsmogelijkheden gecreëerd door het bevorderen van verbrede landbouw en de ontwikkeling van natuurbeheer in het kleinschalig agrarisch gebied. De Kampina, Landgoed Velder, de Geelders en de Scheeken maken onderdeel uit van Het Groene Woud, waarvoor een gebiedsconvenant is ondertekend. Hierin zijn projecten opgenomen op het gebied van natuur, water en recreatie. In de Kampina en directe omgeving worden diverse anti-verdrogingsmaatregelen uitgevoerd. De Kampina, Landgoed Velder, de Scheeken, het Dommeldal en de Geelders zijn natte natuurparels, evenals enkele kleinere gebieden in de Gemeente Boxtel. Langs de Beerze, Kleine Aa of Dommeltje en Essche Stroom ligt het zoekgebied voor een Robuuste Ecologische Verbindingszone.

De Reconstructiewet schrijft voor dat het reconstructieplan een integrale zoning voor intensieve veehouderij moet bevatten. Het hele reconstructiegebied wordt ingedeeld in drie zones: gebieden met perspectief voor primaire intensieve veehouderij (landbouwontwikkelingsgebieden), gebieden met perspectief voor hetzij natuur hetzij stedelijke functies (extensiveringsgebieden) en gebieden waar natuur, landschap, cultuurhistorie, wonen en werken met elkaar zijn verweven (verwevingsgebieden).

1.3.5 Ruimte-voor-ruimte regeling

De laatste jaren komt een snel toenemend aantal agrarische bedrijfsgebouwen vrij als gevolg van bedrijfsbeëindiging. Om leegstand en verval van deze bebouwing tegen te gaan is de 'Ruimte-voor-ruimte' regeling (RvR) in het leven geroepen. De regeling heeft een directe verbetering van de ruimtelijke kwaliteit tot doel. De regeling is alleen gericht op sloop van niet meer voor intensieve veehouderij in gebruik zijnde agrarische bedrijfsgebouwen. Om dit te bereiken wordt nieuwbouw van woningen toegestaan op nader aangegeven planologisch verantwoorde locaties. Deze locaties zijn op de ontwikkelingskaart aangegeven.

Via de RvR kan worden afgeweken van de programmering voor woningbouw en zonodig ook van de regel dat aan het buitengebied geen burgerwoningen mogen worden toegevoegd.

In ruil voor de sloop van ten minste 1000 m² aan agrarische bedrijfsgebouwen en het uit de markt halen van tenminste 3500 kg fosfaat in een reconstructiegebied is nieuwbouw van een burgerwoning in het buitengebied mogelijk. Uiteraard zal een planologische afweging plaats moeten vinden om te beoordelen of een locatie geschikt is.

De regeling 'ruimte-voor-ruimte' luidt als volgt.

- In ruil voor sloop van agrarische bedrijfsgebouwen met een gezamenlijke oppervlakte van tenminste 1.000 m² en het uit de markt halen van tenminste 3.500 kg fosfaat in een reconstructiegebied mag een woning worden gebouwd; er geldt een ondergrens van tenminste 200 m² voor saldering.
- De bouw van de woning mag uitsluitend binnen de bebouwde kom plaatsvinden dan

wel binnen een kernrandzone of een bebouwingscluster en dient bovendien zoveel mogelijk aan te sluiten op de bestaande bebouwing. Tevens kan een locatie worden benut die in het kader van een StructuurvisiePlus door Gedeputeerde Staten als geschikt voor woningbouw is aanvaard.

- De bouw van de woning dient te passen binnen de ruimtelijke structuur van de gemeente.
- Bouw van een woning in de groene hoofdstructuur is niet toegestaan.
- Cultuurhistorische, landschappelijke en ecologische waarden moeten behouden dan wel versterkt worden. De milieuhygiënische en waterhuishoudkundige situatie ter plaatse moet zoveel mogelijk verbeterd worden.
- De agrarische ontwikkelingsmogelijkheden van bedrijven in de nabijheid van de woning worden niet beknot.
- Een goede landschappelijke en architectonische inpassing van de woning in de omgeving dient gewaarborgd te zijn door middel van een beeldkwaliteitsplan dan wel een vergelijkbaar instrument.
- De te slopen bedrijfsgebouwen mogen geen bijzondere cultuurhistorische waarde hebben.
- Zeker gesteld moet zijn dat de realisering van de woning plaatsvindt in samenhang met de sloop van agrarische bedrijfsgebouwen en met de inlevering van fosfaatrechten van de agrarische activiteit ter plaatse. Per woning dient te worden aangetoond dat tenminste 1.000 m² agrarische bedrijfsgebouwen zijn gesloopt en milieuwinst op de desbetreffende locatie is bereikt (dmv het uit de markt halen van tenminste 3.500 kg fosfaat).
- Zeker gesteld moet zijn dat de te slopen bedrijfsgebouwen niet worden vervangen door nieuwe bebouwing en dat aan de voormalige agrarische bedrijfslocatie een passende andere bestemming wordt toegekend.

De Verbrede inzet van de aanpak Ruimte voor Ruimte (2006) is komen te vervallen met inwerking treden van de Structuurvisie en Verordening ruimte 2011 Noord-Brabant.

1.3.6 Waterbeheerplan II 'Door water gedreven'

Het Waterbeheerplan II is een concretisering van het Provinciaal Waterhuishoudingsplan II. Voor het gehele beheersgebied van Waterschap De Dommel wordt gestreefd naar de realisatie van een bepaald basisniveau van de waterhuishoudkundige situatie.

De algemene milieukwaliteit (AMK) vormt het beheersuitgangspunt voor in principe al het oppervlaktewater en de bijbehorende waterbodem. Daarnaast zijn er specifieke waterkwaliteitsdoelstellingen voor waterhuishoudkundige systemen met de functie waternatuur en viswater. Daartoe geschikte wateren moeten voldoen aan de wettelijke kwaliteitsdoelstellingen voor zwemwater.

1.3.7 Provinciaal Waterplan 2010-2015 'Waar water werkt en leeft'

Het Provinciaal Waterplan 2010-2015 'Waar water werkt en leeft!' op 22 december 2009 in werking getreden. Het Provinciaal Waterplan (PWP) is de strategische basis voor het Brabantse waterbeleid en waterbeheer, voor de korte en lange termijn. Het houdt rekening met duurzaamheid en klimaatveranderingen.

Het voormalige provinciale Waterhuishoudingsplan is naadloos over gegaan in het nieuwe PWP.

Het plan bestaat uit een strategisch deel en een operationeel deel. Het laatste vormt de basis voor de provinciale vergunningverlening voor grondwateronttrekkingen.

De plankaart Waterhuishoudkundige functies laat zien waar de verschillende functies voor het waterbeleid worden toegekend.

1.3.8 Handleiding duurzame locaties en duurzame projectlocaties voor de intensieve veehouderij

De "Handleiding duurzame locaties en duurzame projectlocaties voor de intensieve veehouderij" is door GS vastgesteld op 2 december 2003 en is bedoeld als ondersteuning voor de planvorming in het kader van de Revitalisering Landelijk Gebied. De handleiding geeft een nadere invulling en verduidelijking van het in het Streekplan "Brabant in Balans" en het Koepelplan "Reconstructie aan zet" geformuleerde provinciale beleid met betrekking tot duurzame locaties en duurzame projectlocaties voor de intensieve veehouderij.

Een duurzame locatie intensieve veehouderij wordt gedefinieerd als een bestaand agrarisch bouwblok met een zodanige ligging dat het zowel vanuit milieuoogpunt (ammoniak, stank, etc) als vanuit ruimtelijk oogpunt (natuur, landschap e.d.) verantwoord is om het te laten groeien tot een bouwblok van maximaal 2,5 ha voor een intensieve veehouderij. Om een duurzame ontwikkeling te bereiken wordt gelet op de locatie, de productiewijze en het regionaal gebiedsniveau. Er zal een balans moeten zijn tussen gebieden waar gestreefd wordt naar uitplaatsing van intensieve veehouderij en gebieden waar ruimte is voor ontwikkeling van bedrijven, die elders geen ontwikkelingsmogelijkheden meer hebben. Derhalve worden op basis van de streekplanzonering in de GHS-natuur en de GHS-landbouw, subzone natuurontwikkelingsgebied en GHS-landbouw, subzone kwetsbare soorten (m.u.v. weidevogels) geen mogelijkheden geboden voor locaties voor intensieve veehouderij. Dit geldt eveneens voor de in het Reconstructieplan aangewezen extensiveringsgebieden. Voor alle overige gebieden zijn er wel mogelijkheden voor duurzame locaties. Per gebiedscategorie zijn hier wel een aantal randvoorwaarden aan verbonden.

1.4 Gemeentelijk beleid

1.4.1 StructuurvisiePlusBoxtel

De StructuurvisiePlus Boxtel (SV+) geeft een integrale visie op de ruimtelijke ontwikkeling van de Gemeente Boxtel voor de periode 2001-2015. De StructuurvisiePlus geeft richting aan het ruimtelijk beleid van de gemeente en bij de ontwikkeling van nieuwe bestemmingsplannen. In de SV+ wordt op basis van een kwaliteitsanalyse van de ruimtelijke patronen en de samenhang daarin, aanbevelingen gedaan om de structuur te versterken dan wel te transformeren.

Het opgestelde structuurbeeld voor het landelijk en stedelijk gebied geeft inzicht in de structuurbepalende ruimtelijke kwaliteiten en potenties van het gemeentelijk grondgebied. Met het structuurbeeld wordt de aanzet gegeven voor een duurzaam evenwicht tussen natuur- en landschapswaarden, waterhuishouding, landbouw en verstedelijking.

In de SV+ is een programma opgenomen waarin de maatschappelijke wensen in

Boxtel voor de periode 2001-2015, met betrekking tot de identiteit, de volkshuisvesting, economie en ontwikkelingen in het landelijk gebied staan. In de SV+ schrijft de gemeente dat de sterke verwevenheid van landbouw, natuur, watersystemen en recreatie bepalend is voor het buitengebied in Boxtel. Ten aanzien van de landbouw streeft de gemeente naar een duurzaam perspectief. Ingezet wordt op de perspectieven "Multifunctionaliteit" en "Kwaliteitsproductie". De gemeente streeft in het algemeen naar een extensivering van de grondgebonden landbouw en het creëren van mogelijkheden voor zowel verbrede als reguliere duurzame landbouw. De "ruimte voor ruimte"-regeling biedt de mogelijkheid voor de bouw van kwalitatief hoogwaardige woningen op passende locaties in het buitengebied in de ruil voor de sloop van bestaande agrarische bedrijfsgebouwen.

De groene waarden zijn te versterken door de geplande ecologische verbindingzone tussen Sparrenrijk en Kampina op te waarderen, mede voor de Das. De Dommel en Smalwater vormen belangrijke ecologische verbindingzones. De ecologische verbindingzone tussen de Blauwhoefseloep en de Heerenbeek kan verder versterkt worden. De gemeente wil haar bestaande ambitieuze beleid uitvoeren en de natuurwaarden binnen de GHS versterken. Bestaande plannen voor ecologische verbindingzones worden opgewaardeerd en het streven is de natuurwaarden in het gebied ten noorden van Veldersbos te verhogen.

Ten aanzien van recreatie zet de Gemeente Boxtel zich in op kleinschalige activiteiten die passen in de omgeving en duurzaam functioneren. Het beleid richt zich met name op medegebruik. Voor wat betreft natuur en landschap sluit de gemeente zich aan bij reeds bestaand beleid van hogere overheden.

1.4.2 Boxtel in duurzaam overleg

De gemeenteraad van Boxtel heeft zich in 1998 uitgesproken voor een duurzame lokale ontwikkeling. De gemeente wil haar karakter als groene woon- en werkgemeente versterken om zo het woon- en werkklimaat te verbeteren. Een duurzame samenleving is een zaak van gemeente, bedrijfsleven, maatschappelijke organisaties en individuele burgers. De gemeente ziet voor zichzelf een initiërende, stimulerende en faciliterende rol weggelegd.

De nota "Boxtel in duurzaam perspectief" is daartoe een aanzet.

1.4.3 Ruimte voor Boeren, Burgers en Buitenlui

Het beleidsdocument Plattelandsvernieuwing "Ruimte voor Boeren, Burgers en Buitenlui" is in het najaar van 2000 door de gemeenteraad van Boxtel vastgesteld. Dit beleidsdocument is opgesteld als een integrale visie op het buitengebied voor een periode van ongeveer 10 jaar, uitgewerkt in concrete uitvoeringsplannen en het is voorzien van een tijdpad voor realisering. In het beleidsdocument staat een streefbeeld beschreven hoe het buitengebied van Boxtel er in het jaar 2010 er in grote lijnen uit zou kunnen zien. In het streefbeeld staat dat de gemeente in 2010 bestaat uit drie "cirkels": de bebouwde kernen van Boxtel en Liempde, een tweede cirkel daaromheen bestaande uit agrarisch gebied met een duurzaam bedrijfsmodel en daarbuiten de derde cirkel, bestaande uit natuurgebieden. Binnen deze cirkels is een uitvoeringsprogramma en een overzicht van projecten gepresenteerd.

In het beleidsdocument schrijft de gemeente dat zij streeft naar een goede positie van

de reguliere landbouw, in het bijzonder de grondgebonden landbouw. De grondgebonden landbouw is van groot belang als beheerder van het agrarisch cultuurlandschap.

Hierbij wordt gestreefd naar een omschakeling van de agrarische sector naar een grondgebonden, ecologisch verantwoorde landbouw. Daarnaast heeft de gemeente een positieve grondhouding ten aanzien van het ontwikkelen van nevenactiviteiten. Een zorgvuldige belangenafweging is daarbij echter van bijzonder groot belang.

1.4.4 Natuurgebiedsplannen "Dommeldal Noord" en "De Zandleij"

Voor het grondgebied van de Gemeente Boxtel zijn twee natuurgebiedsplannen relevant: 'Dommeldal Noord' en 'De Zandleij'. De gebiedsplannen dienen om de uitvoering van Programma Beheer sturing te geven. Hiertoe is op kaart aangegeven welke natuurstreefbeelden op welke locatie gewenst zijn, en wat de subsidiemogelijkheden ter plaatse zijn. Deze streefbeelden zijn gebaseerd op de historische en actuele kenmerken en waarden in het gebied.

Voor de Gemeente Boxtel zijn onderstaande punten relevant:

- Tussen het Dommeldal en het Banisveld-De Mortelen wordt gestreefd naar een aaneengesloten natuurgebied, bestaande uit grotere natuurboscomplexen (De Scheeken, Achterste Broek, Kuppenbunders) en uit kleinschalig landschap met bloemrijke en schrale graslanden. Dit gebied wordt doorsneden door de A2; met de realisatie (afgerond begin 2005) van de Natuurbrug Het Groene Woud zijn de Kuppenbunders en de Achterste Broek/De Scheeken met elkaar verbonden.
- De natuurwaarden en landschappelijke waarden van het Dommeldal ten zuiden van Boxtel blijven behouden en worden geoptimaliseerd.
- Voor het Dommeldal ten noorden van Boxtel is als doelstelling het herstel van het kleinschalige landschap opgenomen. Dit bestaat uit een bloemrijke en schrale graslanden, afgewisseld met hout- en elzensingels, bosjes, moerasjes, natte ruigten en struwelen.
- Het beekdal van de Kleine Aa ten zuiden van de spoorlijn Oisterwijk en Boxtel is recent op een natuurvriendelijke wijze ingericht. Ook ten noorden van het spoor wordt hermeandering, aanleg van moerasjes, ruigte, poelen, soortenrijke graslanden et cetera nagestreefd. Op deze manier vormt de Kleine Aa een goede verbindingzone tussen Smalbroeken en de Essche stroom.
- In de Kampina wordt het heidelandschap met vennen in stand gehouden, en waar nodig vindt herstel plaats. Tussen de Kampina en het beekdal van de Kleine Aa bestaat het streefbeeld uit kleinschalig landschap.

1.4.5 Waterplan Boxtel

Samen met de Gemeente Sint Michielsgestel en Waterschap De Dommel heeft de Gemeente Boxtel het Waterplan Boxtel opgesteld. Het plan biedt een overzicht van de maatregelen die genomen moeten worden voor een goed waterbeheer. Daarbij gaat het om maatregelen op de korte en de lange termijn. Het Waterplan is een raamwerk voor alle watermaatregelen.

De maatregelen zijn onderverdeeld in 5 thema's:

- Veiligheid - Hierbij gaat het onder andere om maatregelen ter beperking van de

piekafvoer in waterlopen, de beperking van de grondwateroverlast en het water op straat.

- Water bewaren - Het aanleggen van gescheiden rioolstelsels waardoor regenwater niet afgevoerd hoeft te worden.
- Schoon water - Bijvoorbeeld het zuiveren van afvalwater en oppervlaktewater.
- Water als waarde - Voorbeelden: de realisatie van ecologische verbindingen en maatregelen tegen verdroging.
- Samenwerking / Communicatie - Het bevorderen van een integrale aanpak tussen alle partijen en projecten.